

АУТОРИ У ОВОМ БРОЈУ AUTHORS IN THIS ISSUE

СНЕЖАНА Б. АЛЕКСИЋ, (Земун, 1973). Доценткиња на Пословном и Правном факултету Универзитета МБ у Београду.

Након завршених основних струковних студија на Високој струковној школи за предузетништво у Београду 2008. (*Улога међународних Финансијских институција у глобалној економији*) и завршених специјалистичких студија на Универзитету у Новом Саду, Факултет техничких наука, студијски програм: Индустриско инжењерство и инжењерски менаџмент – менаџмент људских ресурса 2009. (*Испраживање мотивације за рад у финансијском сектору и сектору најлаије ЈКП „Београдски водовод и канализација”*), дипломирала (2011) и мастерирала 2014. (*Задовољство запослених активностима синдикала и социјалним дијалогом у јавно комуналном сектору у време економске кризе – ситуација случаја ЈКП „Београдски водовод и канализација”*) на Факултету за пословне студије Мегатренд универзитета. Докторирала 2022. године на заједничком програму докторских студија економских наука Факултета за пословне студије и Геоекономског факултета Универзитета Мегатренд (*Власнички односи и начин коришћења земљишног ресурса у источној Срему од средине XVIII века до данас*). Ужа област истраживања: економска, политичка, социјална и културна историја Срема. Научна област истраживања: економска историја.

Важније књиге: *Окамењена ћирилица иццићавана између и преко редова*, Београд 2017; *Илијина ћирица*, Нови Сад 2018; *Добровољно силом најерано: Југоисточни Срем средином XX века у документима Историјског архива Београда*, Нови Сад 2020; *Крњешевци, село у Срему*, Нови Сад 2022; *Куйиново у изворима и трађи*, Нови Сад, 2022; *Историјски срез Земун: (1941–1945): у архивској трађи и изворима*, Нови Сад 2022; *Економска историја граничарској Срема: од 1745. до 1914. године: ѿводом 150 година од развојачења Војне границе у Срему 1873–2023*, Нови Сад 2023.

БРАНИСЛАВ М. БОРИЋ (1983). Архивиста у Историјском архиву у Врању. Основне академске студије завршио је на Економском факултету Универзитета у Новом Саду 2008. године. Запослен у Историјском архиву „31. јануар” у Врању као архивист. Област његовог научног интересовања и рада обухватају историјска архивистичка истраживања, са фокусом на културно-историјску баштину, историју медицине и научни допринос сличностима из историје Србије.

Важније књиге: *Манасири да су свейлоси свейу: Архивска документиација из фонда Манасири Прејодобној Прохора Пчињској*, Врање 2022. (коаутор); *Анђиројеографски рад и научна испраживања Рисије Т. Николића*, Врање 2023. (коаутор); *Сио година Санаторијума за илућне болести у Сурдулици*, Врање 2024. (коаутор).

ВАЊА ГЛИШИН (Српска Црња, 1994). Научни сарадник и руководилац Центра за геополитику у Институту за политичке студије.

Основне студије политикологије и мастер студије (*Балкан у савременим ђеополићичким односима*) завршио је на Факултету за европске правно-политичке студије у Новом Саду. Докторске студије политикологије завршио на Факултету политичких наука Универзитета у Београду 2023. године (*Изазови ђосћхладнорайовске демокрайизације и ђозиција Србије између евроаћланћизма и неоевроаћсћива*). Током досадашње каријере, Глишин је био ангажован у настави као сарадник и асистент на Факултету за европске правно-политичке студије у Новом Саду (2017–2020) и Високој школи за комуникације у Београду (2021–2023). У свом научно-истраживачком раду бави се међународним односима, геополитиком и безбедношћу, с посебним освртом на анализу политичких и геополитичких прилика на Балкану, и савремену политичку историју Србије.

Важније књиге: *Балканска ђеополићичка ђарадића*, Сремски Карловци 2019; *Савремени међународни односи и ђеополићичка*, Сремски Карловци 2021; Нови Сад 2025. (коаутор); *Одбрана Србије: ђрилози за ђеополићичку националне безбедности*, Нови Сад – Београд 2023; 2025. (коаутор).

НЕМАЊА ДАНИЛОВИЋ (Београд, 1994). Мастер правник у Електропривреди Србије.

Завршио основне 2019. и мастер академске студије 2020. (*Правно-ђолићичка значај међународних орђанизација са ђосебним осврћом на Евројску унију*) на Правном факултету Мегатренд универзитета у Београду. Од 2021. године је на докторским студијама. Бави се међународним јавним правом, међународним кривичним правом, правом ЕУ и међународним односима. Учесник је неколико међународних научних конференција у земљи и иностранству, као и два научно-истраживачка пројекта.

Важније књиге: *Савремени асћекћи међународних орђанизација: с ђежисћћем на ЕУ*, Београд 2023.

БОЈАН ДРАШКОВИЋ (Суботица, 1980). Наставник историје у ОШ „Ј. Ј. Змај” у Новом Кнежевцу.

Дипломирао на Одсеку за историју на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Запослен на месту наставника историје у Основној школи „Јован Јовановић Змај” у Новом Кнежевцу. Објављивао је научне чланке и приказе у научним часописима: *Сунаха*, *Зборник Маћице срјске за друшћивене науке*, *Национални ићићерес* итд., и зборницима радова.

Важније књиге: *Њећоци, дићломаћћа, државник, ђјесник*, Београд 2013; *Франц Фердинанд – смрћи ићијерије*, Београд 2015; *Алојзије Сћејинац – ђасћиир ђосрнулој сћада*, Београд 2018; *Конкордајска криза и смрћи Пајћријарха Варнаве*, Београд 2022; *Аућоколонизација Србије и САНУ*, Београд 2025.

МИША БУРКОВИЋ (Београд, 1971). Научни саветник Института за европске студије.

Дипломирао 1996, магистрирао 2001. (*Проблем заснивања и оћравдавања ђудских ђрава у делу Роналда Дворкина*) и докторирао 2005. (*Либерализам и држва: ђолићичка филозофија Џона Сћјуарћћа Мила*) на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Запослен као научни саветник Института за европске студије где је обављао и функцију председника Научног већа (2007–2010) и директора Института. Поља истраживања и интересовања: филозофија, политичка и правна филозофија, генерална политичка теорија; нације и национализми; питање националног идентитета у склопу међународних односа; анализа популарне културе, пропаганде и употребе масовних медија у идеолошке сврхе;

праћење процеса трансформације српског друштва и посебно политичког система; европске интеграције; проблеми биоетике и биомедицине.

Важније књиге: *Поредак, морал и људска права: проблеми заснивања и ојправдавања људских права у делу Роналда Дворкина*, Београд 2001; *Диктатура, нација, глобализација*, Београд 2002; *Капитализам, либерализам и држава: основе за реконструкцију модерне политичке филозофије*, Београд 2005; *Крај и почетак: политика и култура у Србији: 1999–2005*, Нови Сад 2006; *Политичка мисао Дона Стилварта Мила*, Београд 2006; *Конзервативизам и конзервативне странке*, књ. 1, Београд 2007; *Слика, звук и моћ: ослици из политичке*, Београд 2009; *Идеологија, партије и међународни односи: ослици о политици*, Београд 2012; *Тамни коридор моћи: њихови савремене политичке теорије*, Београд 2013; *Илузије Европске уније*, Београд 2015; *Конзервативизам и конзервативне странке*, Београд 2016; *Нови немачки конзервативизам: Јонјени Кубичек у Србији*, Београд 2017. (приређивач); *Десна мисао у XX веку*, Ср. Карловци – Нови Сад 2019; *Рај за породицу у Србији*, Београд 2019; *Мрачни коридори моћи: други део Тамних коридора*, Београд 2021; *Тамни коридори моћи: њихови савремене политичке теорије*, Београд 2021; *Фашизам у нашој епохи*, Београд 2023. (приређивач); *Разарање и ошпор: Источна Европа против бриселског квир-комунизма*, Београд 2023.

МОМЧИЛО ИСИЋ (Свилеува код Коцељеве, 1952). Научни саветник Институт за новију историју Србије у пензији.

Дипломирао 1977, магистрирао 1983. (*Сељаштво ваљевске области 1929–1941*) и докторирао 1992. (*Сељаштво у Србији 1918–1925*) на Групи за историју Филозофског факултета Универзитета у Београду. Радио као кустос-историчар у Народном музеју у Шапцу (1979–1980), професор историје у средњој школи у Коцељеву (1980–1982), кустос у Меморијалном музеју у Белој Цркви (1982–1984), кустос у музеју Града Београда (1984–1986). Од 1986. године запослен у Институт за новију историју Србије. Област интересовања и истраживања: историја Србије између два светска рата.

Важније књиге: *Сељаштво ваљевске области 1929–1941*, Ваљево 1985; *Школство у Азбуковици, Љубовија* 1987. (коауторство); *Сељаштво у Србији 1918–1925*, Београд 1995; *Материјално стварање ваљевској становништва у Првом светском рату*, Ваљево 1996; *Социјална и аграрна структура Србије у Краљевини Југославији*, Београд 1999; *Сељаштво у Србији 1918–1941*, књ. 1, том 1, *Социјално-економски положај сељаштва*, Београд 2000; том 2, Београд 2001; *Писменост у Србији између два светска рата*, Београд 2001; *130 година образовања учитеља у Србији*, Београд 2001. (коаутор); *Основно школство у Тамнави 1820–1941*, УБ 2002; *Становништво Свилеуве у 19. веку*, Свилеува 2002; *Пошнули у рајовима Србије у 19. веку*, Ваљево 2003. (коаутор); *Основно школство у Србији 1918–1941*, 1–2, Београд 2005; *Основно школство у Подрињу 1914–1944*, Београд 2005; *Сточарство у Посавошамнави у 19. веку*, Београд 2006; *Основно школство у Посавошамнави: 1914–1944*, Београд 2006; *Милош Московљевић: У великој руској револуцији*, Београд 2007; *Сељанка у Србији у првој половини 20. века*, Београд 2008; *Сељаштво у Србији 1918–1941*, књига 2, *Просветно-културни и верски живот*, Београд 2009; *Кад и како смо почели. Израда и почетак школе у Винчи 1857. године*, Београд 2009; *Материјално стварање основних школа у Србији за време Првог светског рата*, Београд 2010; *Основна школа „Милан Муњас” УБ 1820–2010*, УБ 2010. (коаутор); *Жена је темељ куће – Жена и породица у Србији током двадесетог века*, Београд 2011. (коаутор); *С народом, за народ, о народу – Срећен Вукосављевић 1881–1960*, Београд 2012; *Срећен Вуко-*

сављевић – живој и дело, Београд 2012. (коаутор); *Уташен, а да није засијао – Инстинкти за изучавање села САН 1947–1954*, Београд 2014; *Српска православна црква у великом рају 1914–1918*, Београд 2014. (коаутор); *Сељачтво у Србији 1918–1941*, књ. 3, *Политички живој на селу*, Београд 2015; *Основно школство у крушевачком крају 1914–1941*, Крушевац 2017; *Милош Московљевић 1884–1968. Живој и дело*, Београд 2017; *Милорад Марковић (1889–1962): од сеоској тазде до политичкој емиграцији*, Свилеува 2019; *Милош Московљевић у јосланичкој клупи*, Свилеува 2019; *Основно школство у Краљевини Србији за време Првој светској раји*, Београд 2019; *Из историје цркве у Свилеуви*, Свилеува 2023; *Обнова солунској процеса: 2–13. јун 1953*, Београд 2023. (приређивач и коаутор).

СРЂАН М. МИЛАШИНОВИЋ (1965). Редован професор и шеф Катедре друштвених наука на Криминалистичко-полицијском универзитету у Београду. Члан Матичног одбора за филозофију, социологију, психологију, педагогију, андрагогију, демографију и спорт при Министарству науке Републике Србије.

Основне, магистарске 1999. (*Криминалистички младих у условима економске и социјалне кризе*) и докторске 2003. (*Друштвени сукоби у земљама Централне и Југоисточне Европе*) студије завршио на Факултету политичких наука Универзитета у Београду. Након завршених студија ангажован на Факултету политичких наука у Београду као сарадник при Катедри за општу и политичку социологију. Од 1995. до 1998. године радио на оперативним пословима у Управи криминалистичке полиције МУП-а Републике Србије. На Полицијској академији (Криминалистичко-полицијски универзитет) запослен од 1998. године, и прошао све фазе у наставнонаучном процесу – од асистента приправника до редовног професора. Научна област истраживања: социолошке науке. На основним струковним студијама предаје Социологију и полицијску етику и Социологију и социјалну патологију. На докторским и дипломским академским студијама предаје Методологију научног истраживања, Кризни менаџмент, Миграције и безбедност.

Важније књиге: *Самоујрожавање друштва: социјално-психолошке девијације*, Београд 2002. (коаутор); *Социјалнопсихолошке појаве*, Београд 2006. (коаутор); *Кризни менаџмент у историјској перспективи*, Београд 2011; 2014. (коаутор); *Друштвене промене и девијације*, Добој 2012; *Методологија истраживања конфликта и кризно комуницирање у савременом друштву*, Београд 2013. (коаутор); *Политика, медији, безбедност*, Београд 2012; 2013; *Теорије менаџмента и конфликтности*, Скопље 2012. (коаутор); *Теорије конфликта*, Београд 2014. (коаутор); *Методологија истраживања конфликта и кризно комуницирање у савременом друштву*, Београд 2014. (коаутор); *Пројектовање и реализовање научној истраживања*, Београд 2016. (коаутор); *Друштвени конфликти и улога медија: критика теоријских парадигми*, Добој 2016; *Криза, млади, криминал*, Београд 2000; *Методологија – епистемиолошко логичке основе*, Београд 2025.

НИКОЛА Р. ПАВЛОВИЋ (Пожаревац, 1986). Стручни сарадник у Одељењу за природне науке и Одељењу за друштвене науке Матице српске.

Завршио основне и мастер академске студије (*Неолиберализам: криза образовања и прекаријат*) на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Запослен на месту стручног сарадника у Одељењу за природне науке и Одељењу за друштвене науке Матице српске. Учествовао је на неколико домаћих и међународних конференција и аутор је више научних радова из области социологије. Област интересовања и истраживања: циклична друштвена теорија, филозофија историје, социологија сукоба и социологија образовања. Један је од оснивача и

председник Центра за културну обнову „Археофутура”. Члан је Матице српске и Српског социолошког друштва.

АЛЕКСАНДАР М. ПЕШИЋ (1988). Професор на Економско-трговинској школи у Врању.

Основне академске студије је завршио на Филозофском факултету Универзитета у Нишу 2012. године (*Разлика између најчовека и човека из њодремља*). Мастерирао је 2013. (*Есјеијика и лејо код Плајјона*) и одбранио докторску тезу 2021. (*Лејо и добро у Плајјоновој филозофији*) на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Вишегодишњи је експерт у области филозофије и образовања. Радио је на пословима професора филозофије, етике и енглеског језика за децу и одрасле у оквиру различитих образовних институција и платформи од 2013. године до данас. Област интересовања и истраживања: филозофија историје и античка филозофија, савремена контекстуализација и интердисциплинарна проучавања естетских феномена и актуелизација етичких питања у савременом контексту.

Био-библиографске белешке сачинио
Владимир Николић